

tænkning i 1920, og dels i Sparekommissionen af 1922, og paa Grundlag af disse omfangsrige og indsigtfulde Betænkninger har Socialministeriet affattet nærværende Lovforslag.

Lovforslaget gaar ud paa, at Undervisningstiden udvides, saaledes at Undervisningspligten begynder i det Skoleaar, hvis Begyndelse falder i det Kalenderaar, da Barnet fylder 7 Aar, og varer indtil dets 16de Aar, altsaa i 9 Aar. Dog kan Børnene indkaldes til Undervisning 1 Aar tidligere end normalt, og i Børnehaven for døvstumme Børn kan optages Børn i en endnu tidligere Alder. Dette er altsaa en Udvidelse af vort Døvstummeundervisningsvæsen, men Lovforslaget gaar tillige ud paa en Omorganisation, der vil betyde en Besparelse. I det Lovforslag, som jeg fremsatte i det høje Landsting, havde jeg fulgt baade Døvstummekommissionens og Sparekommissionens Forslag, idet jeg foreslog, at den saakaldte B-Skole i Fredericia, d. v. s. Skolen for mellembegavede døvstumme Børn, blev nedlagt, og at Børnene blev flyttet dels til A-Skolen, d. v. s. Skolen for de bedst begavede døvstumme Børn i Fredericia, dels til Instituttet i København, og dels — for nogle enkeltes Vedkommende — til Skolen i Nyborg, der er indrettet for de uegentlig døvstumme. Under Behandlingen i det andet høje Ting har man imidlertid foretrukket en anden Ordning, og jeg har kunnet gaa ind paa den, idet jeg mener, at den i det væsentlige er lige saa god som den af mig foreslaaede og tillige lige saa billig eller maaske en Smule billigere. Den nu foreslaaede Ordning gaar ud paa, at C-Skolen i København, d. v. s. Skolen for de svagest begavede døvstumme Børn overflyttes til Døvstummeinstituttet i Fredericia, der saaledes kommer til at omfatte saavel B-Skolen som C-Skolen, og ved førstkommende Forstanderskifte sammenslaas de to Forstanderstillinger ved Døvstummeinstituttet og ved den derværende A-Skole til en. Til Gengæld flyttes Forskolen og Børnehaven fra Fredericia til København. Kun paa eet Punkt har Socialministeriet tilladt sig at afvige fra Sparekommissionens Forslag. Børnehaven i Fredericia, som er grundlagt i 1912 af den nuværende Forstander, og som har udviklet sig meget smukt, mente Kommissionen vedblivende skulde være privat, men Ministeriet har ment, den burde inddrages under Staten, idet denne Børnehave jo faar nye Opgaver og faar en ligefrem Pligt til at modtage Børn tidligere, end de er indkaldelsespligtige.

Idet jeg forudsætter, at de ærede Medlemmer, som har Interesse for denne Sag, har fulgt Behandlingen i det andet høje Ting, skal jeg af andre Punkter kun pege paa § 5, hvor der indføres et Tilsyn særlig af fagpædagogisk Art, som vel i Regelen vil blive hentet fra Undervisningsministeriet, og som er formaalstjenligt og nødvendigt her, hvor det netop gælder om, at Døvstummeundervisningen ikke i alt for høj Grad forfalder til ren Videnskabelighed, men hvor Oplæring i praktiske Færdigheder, Haandgøring, Sløjd o. s. v. har overordentlig stor Betydning. Derfor vil et fagpædagogisk Tilsyn være nyttigt.

§ 6 indeholder Bestemmelser om et Forstanderraad og et Undervisningsraad, og tilsigter at gøre Undervisningen saa ensartet som muligt i de forskellige Institutter, hvilket har meget stor Betydning for de døvstumme Landet over, der helst skulde kunne tale med hinanden, naar de kommer sammen. I § 8 er der en Bestemmelse om, at en af Lærerne ved hvert Institut kan udnævnes til Overlærer og saa faa et lille Tillæg. Jeg havde foreslaaet to Overlærere, men det andet høje Ting har ment, at man burde nøjes med een. § 9 indeholder en Bestemmelse om Lærerraadet, der væsentlig er en Lovfæstelse af den nuværende Ordning. Endelig er der Bestemmelsen i § 10, der indfører et Forældrenævn og Forældre-møder, saaledes at Forældrene til de døvstumme Børn faar Adgang til at vælge et Nævn, og disse Nævnsmedlemmer har Ret til i paakommende Tilfælde at aflægge Besøg paa de forskellige Anstalter og — under Ledsagelse af vedkommende Anstalts Forstander eller en af demme dertil bemyndiget — i de Plejehjem, hvor Børnene er anbragt under Anstaltsopholdet. Jeg tror, det vil være af Betydning, at Forældrene faar denne Myndighed.

Hvad selve Omorganisationen angaar, skal jeg vise til de Udtalelser, der findes i Landstingsudvalgets Betænkning angaaende de Fordele, som er knyttet til den Ordning, der her foreslaas. Landstingets Udvalg hævder — og jeg har kunnet slutte mig hertil —, at det Forslag, der her forelægges, har vundet stor Tilslutning blandt Lærerne. Det er utvivlsomt rigtigt. Ledende Mænd baade i København, Nyborg og Fredericia slutter sig til det og anbefaler det, og ved en foretagen Afstemning blandt Lærerpersonalet har det vundet meget stor Tilslutning. „Kravet om Sparsommelighed“, hedder det, „naas ved dette Forslag uden at forringe Undervisningen ... Den saa værdifulde danske Deling opret-